

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. YIL: 5 SAYI: 76. 20 ARALIK 1973

**İŞÇİ SINIFIMIZ
İSSİZLİĞİ ÖNLEYECEK,
PAHALILIĞI YOK EDECEK,
GENEL AFFI ÇIKARACAK
BİR İKTİDAR İSTİYOR!**

ANADOLU HİSAR - KETEN KENDİR - AKIN TEKSTİL - ÖMER AVNİ YEL - HAYRİŞ - GÜNEŞ VE KARTALTEPE İŞVERENLERİ ÖZEL HAKEM KARARINI UYGULADI. ÜYELERİMİZİN GEÇMİŞTEKİ HAKLARI VERİLDİ. ÖZEL HAKEM KARARINI UYGULAMAYAN İŞVERENLER ALEYHİNE DAVA AÇMA İŞLEMLERİ TAMAMLANDI. ÜYELERİMİZ HAKLARINI MAHKEME KARARI İLE ALACAKLAR.

1970 - 1972 dönemine ilişkin toplu iş sözleşmesindeki açık hükümlere rağmen İşverenler Sendikası, sözleşmede ayakkabı yoktur, fazla mesailerde yemek parası yoktur, pazar günü çalışıpta hafta arası izin verilmeyenlere bir günlük fazla ücret yoktur ve taşıt olmayan işyerlerinin yol parası verme zorunluğu yoktur diye anlaşılmaz bir davranışa girince konular önce Uyuşmazlıkları Çözüm Kuruluna orada halledilemediği için Özel Hakem Kuruluna götürüldü.

Sendikamızın yasalara ve sözleşmeye uygun savunması sonucu Özel Hakem kararı hepimizin bildiği gibi lehimize sonuçlandı. Özel Hakem Kurulu kararı gereğince bazı hakları kesinleşmiş bulunan üyelerimize bu hakların verilmesi için işverenler ile tek tek yapılan görüşmelerde olumlu sonuç alınmadığı için, Türkiye Tekstil Sanayi İşverenler Sendikasına bağlı 64 işyeri için dava açılması gerekmiştir.

Sendikamızın istemi üzerine bu işyerlerinde çalışan üyelerimiz dava formlarını doldurmuş ve sendikamız hukukçularına vekaletnamelerini vermiştir. Bir kısmının davası açılmıştır. Daha sonra gelenlerin hesapları yapılmıştır ve açılmak üzeredir.

İşverenler Sendikası'nın bütün ısrarlarına, «vermeyin» demelerine rağmen bazı işverenler işçileri ile davalı olmamak için sendikamızın haklı olduğuna inanarak istenenleri vermişlerdir.

Tekstil İşçileri Sendikası gerek müzakere ile, gerekse Özel Hakem kararı ile, üyelerine sağladığı hakları sonuna kadar tutarlı biçimde savunmuş ve bir kere daha haklı çıkmıştır. Önümüzdeki günlerde diğer işyerlerinde çalışan üyelerimiz de dava formlarını doldurarak Sendikamızın hukukçularına vekaletname verme işlemlerini bitireceklerdir.

**SİZDEN...
SİZE...**

**Sendikamızdan
Haberler**

PENYELUX'TE BAŞARILI BİR İMZALANDI SÖZLEŞME

Örnek bir mücadele vererek sendikamız saflarında kenetlenen Penyelix işçilerinin sözleşme görüşmeleri olumlu bir şekilde sonuçlanmış ve başarılı bir sözleşme imzalanmıştır. 60-70 TL. haftalık ücretle çalışanların bulunduğu işyerinde, çocuk işçile-

rin ücretleri asgari ücret düzeyine çıkarılmış ve asgari ücretin üzerine de ücret zammı alınmıştır. Yapılan sözleşme ile sağlanan ücret zamları ve sosyal haklar, «güçlü birliğin sonucu, güçlü haklar alınır» gerçeğini bir kez daha ispatlamıştır.

Ayrıca işine son verilen bir öncü arkadaşımızın işe iadesi gerçekleştirilmiş ve işten çıkarılması kararlaştırılan 25 üyemizin de çıkışları durdurulmuştur.

Bülent Şanlı'da
Sözleşme
görüşmeleri başladı

Topkapı'da kurulu Bülent Şanlı işyerinde çalışan üyelerimiz adına, toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam etmektedir. Geçtiğimiz aylarda sendikamıza geçen ve toplu sözleşmesi yapılan Yahya Akel işyeri ile aynı binada faaliyet gösteren firmada çalışanları kapsayan toplu sözleşmenin bir an önce bitirilmesi için yoğun çaba harcanmaktadır.

* **Bayramınızı**
* **ve**
* **yeni yılınızı**
* **kutlar**
* **mutlulu**
* **yarınlar**
* **dileriz**

tekstil işçileri
sendikası

ÇERKEZKÖY'DE SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ BAŞLIYOR.

Üretime yeni açılan Akip Tekstil ve Narin Mensucat Fabrikası işyerlerinde sendikamızın toplu iş sözleşme yapma yetkisi kesinleşmiştir. Birlik ve dayanışmanın örneğini veren

Çerkezköy'lü tekstil işçileri, sarı sendika Teksisif'in oyunlarına gelmemiştir. Türlü yalan ve iftiralarla Çerkezköy'lü tekstil işçilerinin birliğini bozmak istiyen

Teksif, yamak ve bilinçli Çerkezköy'lü tekstil işçilerinden gerekli cevabı almıştır.

Akip ve Narin'de üyelerimiz tam bir birlik ve beraberlik içinde hareket etmektedirler. Akip ve Narin'de sözleşme yapmağa yetkili tek sendika **TEKSTİL**'dir.

Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Çerkezköy'de de tekstil işçisi uyan-

mıştır. Ak ile kararı ayırdedecek bilinçtedir.

Önümüzdeki günlerde Akip ve Narin'de çalışan üyelerimiz adına toplu sözleşme görüşmelerine başlanacaktır. Üyelerimizin birlik ve beraberliğinden güç alarak, başarılı bir sözleşmenin yapılması için hiç bir taviz verilmeyecektir.

Çerkezköy'deki çalışmalarımız şimdiye ka-

dar örgütlenme bürosu aracılığı ile yürütülmüştü. Bundan böyle Çerkezköy, başlı başına bir şube durumuna getirilecektir. Yakında, Çerkezköy müteşebbis yönetim kurulu atanacak ve yönetici arkadaşlar göreve başlayacaklardır.

Çerkezköy'lü, Akip Tekstil ve Narin Mensucat işçileri; başarılı bir sözleşme için görev başına...

ÇATALCA'DA OYUN SÖKMEDİ. YETKİMİZ KESİNLEŞTİ

Çatalca'da kurulu Boğaziçi İplik ve Dokuma Sanayii'nde çalışan üçyüzü aşkın işçi kardeşimiz, zorlu bir mücadele vererek sendikamız **TEKSTİL** saflarına katılmışlardır.

Boğaziçi İplik işçilerinin bilinçli mücadelesini engellemek için işverenin ve Teksif'in oynadığı oyunların hiç biri sökmemiştir, sökmeyecektir de...

Boğaziçi İplik işçilerinin devrimci sendikamız **TEKSTİL** safla-

nda kenetlenmesini engellemek için; işveren önce üç öncü arkadaşımızı işten attı. İşçilere göz dağı verip, sendikalaşmalarını engellemek istedi.

Bilinçli üyelerimizin yılmadığını görünce, işyerini üretime açmadım diye, Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurdu. Bunun üzerine sendikamız, Bölge Çalışma müdürlüğü ve mahkeme eliyle fabrikanın üretime açık olduğunu, günde dört vardiya işçi

çalıştırdığını tesbit ettirdi.

İşveren son çare olarak, kendisine yakın bulduğu **TEKSİF** sendikasını işyerine getirdi. İşçilere baskı yaparak, Teksif'e üye olmalarını istedi. Bilinçli Boğaziçi İplik işçileri, Teksif'e üye olmadı, direndi. Devrimci sendikaları **TEKSTİL**'den başka hiç bir sendikaya üye olmayacaklarını açık açık söylediler.

Boğaziçi İplik'te, **TEKSTİL** sendikası bi-

leğinin hakkı ile toplu sözleşme yetkisi aldı.

Bileğinin hakkı ile de hiç bir taviz vermeden başarılı bir sözleşme yapacaktır.

Önümüzdeki günlerde, Boğaziçi İplik işçilerinin toplu sözleşme görüşmeleri başlayacaktır.

Birlik ve beraberliğin örneğini veren Çatalca'lı Boğaziçi iplik işçilerinin mücadelesi, tüm tekstil işçilerine örnek olacaktır.

Aidat sendikaları çöküyor!

Etel işçileri 1973 yasa dışı tutumu işverenlere yasal yoldan Mayıs ayında Hür-Mensucat'tan istifa edip, topluca sendikamız TEKSTİL'e geçmişlerdi.

Bu durum karşısında Hür-Mensucat, istifa eden Etel işçilerinden tekrar aidat istemiş, ayrıca aidatları %2 den, %3 e çıkardığını bildirmiştir. Yasalara aykırı olan bu işlem, sendikamız üyeleri arasında tepki yaratmıştır. Sendikamız, bu

yasa dışı tutumu işverenlere yasal yoldan duyurmuş ve önleyici tedbirleri almıştır.

Üyelerimiz, toplu sözleşmeden hiç bir taviz verilmeden yararlanıyorlar ve yararlanmaya devam edeceklerdir. Toplu sözleşmeyi uzatmak ta kimsenin elinde değildir. Yasalara göre, günü geldiğinde toplu sözleşme bitecek ve yeni sözleşmeyi sendikamız TEKSTİL yapacaktır.

HÜR-MENSUCAT ÇEMBERİNİ KIRAN ETEL İŞÇİLERİNİN UYARISI...

«Biz, Etel mensucat işçileri 1973 Mayıs ayında sarı Hür-Mensucat'tan istifa edip, kendi öz sendikamız olan TEKSTİL'de birleştik. Bizim ortak davranışımız sonucu, gerçekleştirilen bu eylem, işçi sınıfının kenetlenmiş bir güç olduğunu kamu oyuna gösterdi.

Bu davranışımızdan sonra, Hür-Mensucat sendikası, aidat çıkarı elden gidince yiğit işçilerimizin üzerine çamur ve tehditler yağdırmaya kalktı. Fakat biz, hiç bir palayaya ve tehdiye pabuç bırakmadık.

Bay Salih Çetin (Hür-Mensucat başkanı) bilmelidir ki, Etel işçisinin artık tablela sendikalarına hiç tahammülü yoktur. Etel işçileri olarak, işçiden kopmuş, tabela ve aidat sendikalarının çemberine kısılmış tüm tekstil işçilerini, kararlı bir mücadele için uyanık olmağa çağırıyoruz.

Aidat sendikacıları, artık işçi sınıfının uyandığını ve kendisi için sınıf olduğunun bilincine vardığını bilmeli ve işçi sınıfının yakasını bırakmalıdır.»

ETEL Mensucat işçileri...

İZMİR ŞUBEMİZDEN...

SÜMERBANK İŞÇİLERİ SAFLARIMIZDA

Izmirli Sümerbank bank işçilerinin haklı mücadelesini sonuna kadar desteklemeğe kararlıdır. İstifalar işyerine bildirildiği andan itibaren Sümerbank işçilerinin işyerinde tek temsilcisi sendikamız TEKSTİL olacaktır.

GAZİANTEP ŞUBEMİZDEN...

ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI HIZLANDI

Tekstil sanayiinde yeni kurulan işyerlerinde çalışan işçiler Tekstil işçilerinin tek ve gerçek sendikası olan Tekstil'de birleşmektedirler. Son olarak Güneydoğu İplik Fabrika-

sında çalışan işçi kardeşlerimiz sendikamıza üye olmuşlardır. Bu işyeri ile ilgili toplu sözleşme yetkisi alınmış ve işverenlerle görüşme-re başlanmıştır.

ADANA ŞUBEMİZDEN...

ÇİRCİRLARDA SÖZLEŞME İMZALANDI

Teksif'in ve işverenlerin baskısından yaka silken Çukurovalı yiğit tekstil işçileri, gerçek sendikaları TEKSTİL'de örgütlenmeğe devam etmektedirler. İşveren ve sarı sendika

ikilisinin oyunlarını bozarak, Tekstil'de kenetlenen çirçir işçileri adına toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır. Yapılan sözleşme ile üyelerimiz ileri haklar ve ücret zammı almışlardır.

Adana'daki sözleşme ekibimiz.

SENDİKAMIZIN HÜKÜMETİN KURULMASI KONUSUNDAKI GÖRÜŞLERİ

Sendikamız adına genel başkan Rıza Güven ve genel Sekreter Erol Yalçın imzasıyla yayınlanan ve Cumhurbaşkanına gönderilen bildiriye 14 Ekim'den sonraki hükümet kuruluşuyla ilgili gelişmeler anlatılmış, CHP'nin kuracağı azınlık Hükümeti'nin Meclis'deki bu partinin milletvekili sayısı nedeniyle yeterli oyu alamıyacağı, oysaki kurabildiği zaman halka dönük olacağı belirtildikten sonra, diğer koalisyon biçimlerinin hiçbirinin ülkeye yarar getirmeyeceği kesin olarak ileri sürülmüş ve tek çözüm yolu Erken seçim olarak önerilmiştir. Erken seçim için Tekstil'in gösterdiği gerekçe şöyle olmuştur:

«Bu çözüm yolu, gerçekten büyük masrafları gerektirmektedir.» diyenler bulunabilir. Bir seçimin devlet bütçesine ne kadar masraf açtığını biliyoruz. Gereği yokken bu büyük masrafı yapmanın doğru olmayacağını da biliyoruz. Ama hükümet kurmak şöyle dursun, kendine bir başkan bile seçemeyen yasama organının hiçbir iş karşılığı olmaksızın bütçeye verdiği zararı da hesap etmek gerekmez mi? Yasama organlarında 600 Milletvekili ve Senatör var. Bunlara karşılıksız olarak verilen aylık, toplam 7 milyon dolaylarındadır. Buna hiçbir iş yapmadan aylık alan memur ve hizmetlilerin ücretleri ile diğer yan masrafları da katarsak bu giderler tutarı nereye varmaktadır? Emekçi halkımız yoksulluk içindeyken, devlet bütçesinden karşılıksız olarak yapılan bu ödemeler, hükümet kurulmadığı sürece devam edecektir. Ortaya çıkan bu basit aritmetik sonuç, seçim yapmanın yapmaktan daha zararlı olduğunu göstermektedir.

Yine erken seçim görüşüne karşı; «Ya yeni seçim hükümet sorununu çözümlenmeye elverişli bir sonuç vermezse ne olacaktır?» diye sorulabilir. Bu sorunun karşılığını vermek zordur. Ama biz inanıyoruz ki, Türkiye halkı 14 Ekimde oy verdiği siyasal partilerin seçim sonrası davranışlarını eleştirmiş, hangi siyasal örgütün toplumdaki, hangilerin egemen çevrelerin çıkarı doğrultusunda, kimlerin koltuk kavgasında olduğunu daha açık görmek olanağını bulmuştur. Bizce, halkımız yapılacak yeni seçimlerde, 14 Ekimde inanarak oy verdiği siyasal örgütün ihanetini bağışlamayacaktır.

Konutbirliğin görüşleri

Uzman ve sendikacılardan oluşan Danışma Kurulu'nun aldığı karar üzerine başkan Hüseyin Yıldız imzasıyla yayınlanan Marmara Bölgesi Yapı Kooperatifleri Birliği «Konutbirlik» in bildirisinde ise tek çözüm yolu CHP'nin kuracağı azınlık hükümeti olarak önerilmiş, CHP - AP koalisyonunun ülkenin içinde bulunduğu ağır sosyo - ekonomik koşullara hiçbir çözüm getirmeyeceği belirtildikten sonra sol bir iktidarın ülke çıkarları için gerekli bulunduğu görüşü şu şekilde savunulmuştur:

Parlamentoda başka bir solcu parti olmadığı için resmen «sol koalisyon» olanağı bulunmamakla birlikte, Cumhuriyet Halk Partisi'ne Hükümeti kurma yetkisi verildiği takdirde bu partinin parlamento dışındaki devrimci kuruluşlarla görüş ve işbirliği içinde bir sol koalisyon kurması sağlanabilir. Bu takdirde seçimlerde Cumhuriyet Halk Partisi'ni ön plâna getiren emekçi toplumların ve devrimci kuruluşların iktidara katılmalarıyla gerçek bir halk hükümetinin kurulması olanağı doğmuş olacaktır.

Emekçi halkımız Cumhuriyet Halk Partisi'ni birinci parti haline getirirken aslında solcu bir iktidar için ağırlığını koymuştur. Çünkü Cumhuriyet Halk Partisi dışında hiçbir parti sol iktidar görüşünü benimsememiş ve sosyal devlet düzenini savunmamıştır.

Halkımız ve devrimci kuruluşlar sağ iktidar ve koalisyonları reddetmişlerdir. Çünkü sağ iktidarlar, halk çoğunluğunun sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarına ters bir tutum içinde oldukları gibi, amaç ve yapıları gereği devrimciliğe ve Atatürkçülüğe de karşıdılar. Oysa şimdi sol bir iktidara aday olan Cumhuriyet Halk Partisi Atatürk'ün devrimlerini korumak ve yaşatmakla yükümlüdür; devrimci, Atatürk'çü, halkçı ve demokratik solcudur.

Öte yandan Cumhuriyet Halk Partisi'nin azınlık hükümeti kurması veya muhalefette kalması halinde erken seçim yapılması gerekirse bu sonucun sakıncalı bulunmaması ve seçim giderlerinin isteyerek göze alınması gerektiği görüşündeyiz.

ICF GENEL KURULU ve AZ GELİŞMİŞ ÜLKELER..

BİR SÜRE önce üyeliğine kabul edildiğimiz Uluslararası Kimya ve Genel İşçi Sendikaları Federasyonu 15. genel kurul toplantısı 7-9 Kasım günleri Geneve'de yapıldı. Batı Demokrasisi'ni benimsemiş ülkelerin bir çok sendikalarının özgürce katıldıkları genel kurulda; diktatörlükle yönetilen ya da tam bağımsızlık kazanmamış ülkelerden gizlice katılan sendikacılar da vardı. İspanya, Bengladeş, Güney Amerikalı sendikacılar gibi. En acısı da, dünyaya demokrasinin tüm kuralları ile Türkiye'de işlediği kamsım vermeye çalışan hükümetimizin pasaport vermemesi nedeniyle Genel Kurul'a katılamadığımızı bildiren Kimya - İş Sendikası Genel Başkanı Dincer Doğu'nun telgrafı oldu.

İSPANYA, Bengladeş, bazı Latin Amerika ülkeleri gibi diktatörlük ile yönetilen ülkelerdeki sendikacılar başka amaçlarla da olsa yurt dışına çıkma olanağı bularak Genel Kurul toplantısına katılmışlardır. İsimlerinin açıklanmaması dileğiyle özgürlük kavgalarını yurt sınırlarının dışına taşımışlardır. ICF'nin 1972 yılında yapılan başka bir toplantısına katılmak üzere o günkü hükümetten pasaport istediğimizde bize de verilmişti. Bu kez yurt dışına «Turist Pasaportu» ile çıkmak zorunda kaldık. O günlerde ülkemizde sıkıyönetim vardı. Sıkıyönetimin kendine özgü kurallarından dolayı pasaport verilmemesini yadırgamadık. Ama, Dincer Doğu'ya yapılan bu haksızlık siyasal iktidarı yöneten partilerin de demokrasi anlayışını yansıtmaktadır. Bizler, bu anlayışı silinceye dek kavgamızı sürdüreceğiz.

Gelelim benim Genel Kurul'da duyduğularım ve gördüklerime:

ICF GENEL Kurulu'nda dile getirilen konular ve alınan Kararlar, tüm dünya işçilerinin ve tüm insanlığın sorunları ile ilgiliydi. Elc alınan konuların ağırlık noktasını ÇOK ULUSLU DEV ŞİRKETLER'in az ge-

lişmiş ülkelerde uyguladıkları sömürü yöntemleri kapsıyordu. Yapılan açıklamalar, çok uluslu şirketlere karşı verilecek olan kavganın artık ulusal sınırları aşması gerektiği gerçeğini ortaya koyuyordu. Genel Kurul'a katılan delegelerin tümü çok uluslu şirketlerin salt az gelişmiş ülkelerde değil, ekonomik bakımdan ileri düzeydeki ülkeleri de sömürmekte olduğunu söylediler. Sözlerinin doğruluğunu örneklerle kanıtlamaya çalıştılar. Bir Alman delegesi; Çok uluslu şirketlerin girdikleri ülkelerde hükümetleri ele geçirerek ekonomik kararları kendi çıkarları doğrultusunda nasıl aldıklarını anlattı. İsmi açıklanmasını istemeyen bir İspanyol Delegesi; çok uluslu şirketlerin en çok İspanyol işçilerini sömürdüğünü ileri sürerek, «İspanyol kapitalizmi ile uluslararası kapitalizm açıkça ortaklık kurmuştur. Hükümet bu ortaklığın kuklası durumundadır. İşçiler bu sömürüye karşı gizlice örgütlenmektedir. Birgün İspanya'da bir patlama olursa hiç şaşmayın.» diye başladığı konuşmasında çok uluslu şirketlerin İspanya'daki insanlık dışı sömürüsünü gözler önüne serdi. İngiliz delegesi; İspanya'da, biryandan işçileri sömüren çok uluslu şirketlerin, diğer yandan polise yapılan ihbarlarla yaptırılan işkenceleri anlattı. İspanya'da bir işçiye verilen aylık ücretin İngiliz işçisinin haftahından az olduğunu da sözlerine ekleyen İngiliz delegesi «Mayıs ayında bir mahkeme kuracağız. Franko ve İspanya'daki çok uluslu şirketlerin temsilcilerini oraya çağırarak yargılayacağız» dedi. Genel Kurul'da konuşan her delege öncelikle işçilerin çok uluslu şirketlere karşı geniş çapta savaşlar vermesi zorunluluğunu ve bunun için birleşmek gerektiğini önerdiler. İnsanlığın antidemokratik baskı ve sömürüye karşı topluca kavgaya vermek zorunluluğu görüşünde birleşen Genel Kurul, baskı ve terör yönetimleri-

RIZA GÜVEN

nin heryerde kınanmasını, tek amacı kâr olan çok uluslu şirketlerin sömürüsüne karşı amansız bir kavga verilmesini karar altına aldı.

SANAYİDE demokrasi, işçilerin yönetime katılması, çevrenin kirlenmesine karşı alınması gereken tedbirlerle ilgili önemli kararların alındığı Genel Kurulda alınan en ilginç karar ICF'nin Uluslararası Petrol İşçileri Sendikaları Federasyonu ile birleşmeyi gerçekleştirmesi oldu. Rapordan anlaşıldığına göre Türk - İş e bağlı bazı sendikaların da üyesi buldukları bu federasyon «Petrol - İş, Çimse - İş gibi.) Amerikan yardım örgütü AID ve Çok uluslu şirketlerden sürekli olarak yardım almaktaymış. Bu yüzden çok uluslu şirketlere karşı işçileri savunamıyormuş. Bu gerçeği kavrayan sendikalar «Ya ICF ile birleşirsiniz, ya da bizler ayrılarak ICF'ye üye oluruz» diye baş kaldırıncı Federasyonu yönetenler, genel kurulun huzuruna birleşme önerisiyle çıkmak zorunda kalmışlardır. ICF Genel Kurulu'nda görüşülen birleşme olumlu karşılanmıştır. Birleşme 1974 Ocak ayı içerisinde gerçekleşecektir.

BU GENEL kurulda görüşülen konular, üzzerinde tartışılan dünya sorunları bir kez daha göstermiştir ki; kapitalizmin yeryüzünde uyguladığı yöntemler tüm insanlığı ve özellikle işçileri ekonomik ve sosyal bakımlardan etkilemektedir. Bunun için işçiler her geçen gün daha güçlü birlikler kurmak, inançta birleşmek ve devlet yönetimine ağırlık koymak zorundadırlar. Devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmadıkça kurtuluş yolu bulunamaz. Günümüzün işçi örgütleri tüm toplumu ilgilendiren kararlar almak ve eylemlerde bulunmak zorundadırlar. Bu gelişime ayak uyduranlar sınıflarına karşı görevlerini yapmış olacaklar; uyduramayanlar silinip gideceklerdir.

ICF GENEL KURULU CENEVRE'DE TOPLANDI

7-9 Kasım tarihinde Cenevre'de toplanan Uluslararası Kimya ve Genel İşçi Federasyonu'nun (ICF) genel kuruluna Türkiye delegesi olarak genel başkanımız Rıza Güven de katılmıştır. ICF genel kurulunda genel başkanımız Rıza Güven, Türkiye işçi hareketinin sorularına ilişkin bir konuşma yapmıştır. ICF altmış kadar ülkeden dört milyon işçiyi temsil eden sendikalardan meydana gelmiş güçlü bir uluslararası kuruluştur.

Genel kurulda özellikle, çok uluslu şirketlerin vahşice sömürüsü ele alınmış; uluslararası sermayeye karşı sendikaların ortak mücadelesi kararlaştırılmıştır. İş saatlerinin azaltılması; kadın işçilerle erkek işçilerin eşit ücret alması için çalışma yapılması; bir yıldan fazla süreli sözleşmelerde, oynak merdiven sisteminin getirilmesi; alınan kararlar arasındadır.

Genel Başkanımız Rıza Güven ICF Genel Kurulunda konuşma yaparken görülüyor.

TELEFON PARASINI KİM ÖDEMELİ?

Bizim bildiğimiz göre Türkiye'de dahil olmak üzere dünyanın her yöresinde uygarlığın çok önemli bir aracı olan telefonun parasını ya sahibi, ya da konuşan kim ise öder.

Eski hayırsever vatandaşlar da kalmadığına göre, sizin adınıza bir ödeme yapılmışsa gerçekten şaşırıktır. Hele bu ödemeyi bir devlet kuruluşu yapmışsa, işte o zaman şaşırmanın ötesinde iyice aptallaşmak mümkündür. Olay tüm kamu oyuna yansıdı: CHP başkanı'nın Meclis'deki telefonunun parasını Milli İstihbarat Teşkilatı ödemiş. Ve de telefon bu teşkilatınmış. Basında çok yazıldı, çizildi; dünyada olduğu gibi, bizde de telefonların dinlenmesi «usulden» olduğu için artık bu konunun önemli bir yanı kalmadı. Ama bir devlet kuruluşunun başkasının telefonunun parasını iki yıla yakın bir süredir ödemesi gerçekten çok ilginç. Belki de eski terimle bir cıvandan azabı çekilmiştir de, bu para ödenmiştir. Çünkü hem adamın telefonunu dinle, hem de beş kuruş verme, ne de olsa sosyal adalete sığmıyor.

ESKİ HİKÂYE, YENİ ANLATIM

274 ve 275 sayılı Yasalar'ın 1963 yılında yürürlüğe girmesinden beri artık bıkkınlığa varan bir tartışma sürdü gitti. Sendikalar politika ile uğraşmalı mı, uğraşmamalı mı? tartışmasının Türkiye'nin vardığı sosyo-ekonomik ve politik aşamada artık yapılamayacağına tam inanıyorduk ki, bu kez yargı makamlarının konuya el atmakta olduğunu öğrendik. Sendikalar Yasası'nın getirdiği «siyasette uğraşma yasağı»nın sınırları belli olunca, dünya uygulaması da ortada bulununca eski hikâyenin yeni bir anlatımının ortaya çıktığını kavradık. Bir partiyle organik anlamda bütünleşme olmadığına göre, bir seçimde işçi sorunlarına çözüm getirebileceğine inanılan bir siyasal partinin desteklenmesinin nasıl suç olacağına ilişkin yargısal yorumu da gerçekten merak etmekteyiz. Elin oğlu yasalarda yer almayan, yasaklanan «genel grevi» tehdit olarak kullanırken, hiçbir yargı makama işleme başvurmuyor da, siyasal görüşün doğal bir sonucu olan bir partinin desteklenmesi kararının

yargılanması için girişimler başlıyor. Özgün doğrusu.

ALAMANYALI PATRON

Altın yumurtlayan tavuk gibi gösterilen Almanya, sözleşmesi biten işçilerimizi geri göndereceğini açıkladı. Ve de uygulamasına da başlandı. Bir gerçek çıktı ortaya: Dünyanın neresinde olursa olsun, patron, patrondur. Patroncuk geçici bir dönem de olsa kârdan zarara ve de sıkıntıya gelemes. İş bitince, kârı tersten azbuçuk etkilendi mi, sermayenin kuralları çalışmaya başlar ve kabalık işçinin başında patlar. Almanya'daki işçilerimizin birgün böyle bir sonuçla karşılaşacağı açıktı, ne varki beklenmedik bir zamanda oldu. Gönderdikleri milyarlarca dövizle övündüğümüz bu insanların, bugün yurda dönmesinden büyük bir telaş içinde korkmaktayız. Kapitalist yoldan kalkınma yöntemi sürdürüldükçe de, bu korkuyu ortadan kaldıracak hiçbir çözümün bulunamayacağı da açıktır.

SERMAYE KENDİNDEN KORKAR MI?

Sermaye korkuyor işte. 14 Ekim seçimlerinden sonra Ankara'da buluşan sermayedarlar hükümet sorunu için çok çaba gösterdiler ama, inatla da yürütemediler kendilerine dönük bir çözüm yolunu. Üstelik Cumhurbaşkan da apaçık ortaya koydu sermaye partilerinin Türkiye'nin sorunlarına çözüm getiremeyeceğini. Sermayenin partileri de aynı korkudalar, bu işin altından kalkamayacaklarını biliyorlar ama, biraz daha düşünebilmek için manevra üstüne manevra yapmaktalar.

Bu arada İstanbul Sanayi Odası başkanı istifasını basıverdi. İstifasının nedenlerini basına açıklayan Sanayi Odası başkanı da, korkmakta haklı bulunduğu gerçeğini açıkladı. Gelir dağılımında adaletli bir yöntemi yaratacak siyasal bir iktidar başta olmadıkça Türkiye'de patlamaların alacağını savunan Sanayi Odası başkanı, ayakta kalabilmenin yollarını da sermayedarlara anlattı ama; dışa bağımlı sermayenin bu anlatımı anlayabilmesi olanaksızdır. Göbek bağı bir başkasına bağlı, böyle beslenen ve yaşamını sürdüren kişinin aklını kullanabilmesini düşünmek saflık olur.

ERDEMİR GREVİNİN ERTELENMESİ ARTAN HAYAT PAHALILIĞI KARŞISINDA ÜCRETLERİN DONDURULMASIDIR.

Ereğli Demir-Çelik Fabrikasında Maden-İş Sendikasının sürdürdüğü grev, 76. gününde Bakanlar Kurulu kararı ile bir ay süre ile ertelenmişti. Erteleme kararı Ortadoğu savaşındaki gelişmeler nedeni ile Milli Güvenliği bozucu nitelikte olduğundan alınmıştı. Grevin ertelendiği 15 Kasım 1973 günü ilân edilmiş, oysa erteleme kararı 26 Ekim 1973 günü alınmıştı. Cebinde erteleme kararı bulunan Kemal Satır'ın ise bu kararı koz olarak kullanıp, işçileri işverenin istediği şartlarda bir toplu sözleşme imzalamaya zorladığı bilinmektedir. İşçiler isteklerinden taviz vermeyince 15 Kasım günü grevin ertelendiği ilân edilmiştir. 76. gününde devam eden bir grevin hükümet tarafından ertelenmesi işçi sınıfına indirilen büyük bir darbedir.

GREV İKİNCİ KEZ ERTELENİYOR

Bir aylık erteleme süresinin bitiminde greve başlamak için hazırlıklarda bulunan Erdemir işçilerine ikinci bir darbe indirilmiş ve grev hükümet tarafından iki ay daha ertelenmiştir.

Eski toplu sözleşmesinin yürürlük tarihinin sona ermesinden bu yana bir yıla yakın zaman geçmiştir. O günden bu yana hayat pahalılığı hızla artarken Erdemir işçilerinin üc-

SKANDAL: TÜRKİYE'DE WATERGATE

Ecevit'in telefonu MIT'e ait

İHTİLALİN MANTICI **yeni ortam** **AD/AN**

AP Genel İdare Kurulu tebliği görüşünü bugün Korutürk'e bildirecek

CHP parlamento grupları eski kararlarında "ısrar," ettiler

İsmail Hakkı Birler adayhtan çekildi

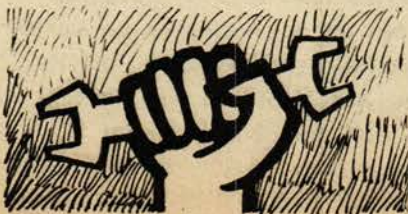
TÜRKİYE'DE WATERGATE

C.H.P. Genel Başkanı Bülent Ecevit'in Meclisteki Genel Başkanlık odasında bulunan telefonun Milli İstihbarat Teşkilâtına (MIT) ait olduğu ortaya çıkarılmıştır. Basın, bu olaya «Türkiye'de Watergate Olayı» olarak geniş yer vermiştir. Clay, bir buçuk yıldır P.T.T.'den telefon parası gelmemesi üzerine C.H.P. yetkililerinin olayı araştırması üzerine ortaya çıkarılmıştır. P.T.T.'ye giden yetkilinin neden telefon parasının gelmediğini sorması üzeri-

ne; paranın ödendiğini fakat kimin ödediğini söyleyemeyeceklerini bildirmişlerdir. 50 bin lira tutan bu paranın hangi hayırsever yurttaş tarafından ödendiğini öğrenmek isteyen yetkililer araştırmaları sonucu telefon parasının MIT tarafından ödendiğini ve telefonun MIT'e bağlı olduğunu öğrenmişlerdir. Bu olay Türkiye'de haberleşme özgürlüğünün ne denli kısıtlandığını ortaya koymakta ve demokrasinin lâfta kaldığını kanıtlaması açısından ilginçtir.

retleri yerinde saymıştır. GREV ERTELEMELERİ İLE ERDEMİR İŞÇİLERİNİN ÜCRETLERİ DONDURULMUŞ OLUYOR. Böyle bir davranış demokrasiye ters düştüğü gibi, başta anayasamız olmak üzere Toplu Sözleşme Yasasına ve

uluslararası çalışma anlaşmasına aykırıdır. İşçi sınıfımıza seçim öncesi söz veren politikacılarımız bu konu üzerinde ciddi olarak durmalıydılar. HÜKÜMETLERİN GREV ERTELEME KARARLARI İŞÇİ SINIFINA YAPILAN EN BÜYÜK HAKSIZLIKTIR.

KORUTÜRK TEMASLARINI SÜRDÜRÜYOR

14 Ekim genel seçimlerinden bu yana ülkemizin siyasal hayatında yaşananlar, gerçekten bir tarihi dönemi oluşturmuştur. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün yerel (mahalli) seçimlerden sonra yeni bir seçimi de içeren «milli koalisyon» kurulması isteğini ve kararını kapsayan son radyo - televizyon konuşmasında da değindiği gibi olaylar bir kitap yazdıracak duruma girmiştir.

Bu arada gördük ki, siyasal partilerin sağ temsil eden kanatlarında kısır ayakoyunlarıyla büyük bir tiyatro oynanmaktadır. Sermayenin partisi olan sağ

Bülent Ecevit

partilere seymeye güvenemediği gibi, sağ partiler de birbirlerine, yeteneklerine ve kadrolarına güvenememektedirler. Böyle olmasaydı Meclis aritmetiği bakımından kuşkusuz birleşerek sağ bir iktidarı oluşturabilirlerdi.

14 Ekim'den bu yana gördüğümüz Hükümet kurulmasıyla ilgili gelişimi izleyecek olursak bir hayli eğlenceli görüntüleri yakalamamız mümkündür. Bilindiği gibi seçimden hemen sonra AP. genel başkanı Süleyman Demirel «Milletin kendilerine muhalefet görevini verdiğini» söyleyerek kesin biçimde hiçbir koalisyonda yer almayacağını bildirmişti. Anahtarlı MSP. ise «milli görüş» adı altında gerçek sağ kendilerinin temsil ettiklerini, ekonomik ve sosyal olaylara bakış yönünden CHP. ile bir koalisyona gidebileceklerini de belli etmişlerdi. Cumhurbaşkanı'nın demokratik ilkelere uygun olarak en çok milletvekili bulunan CHP. başkanı Bülent Ecevit'i başbakan adayı olarak atamasından sonra ise, bu anahtarlı parti kapı açıldı açılıyor diyerek anahtarı elinde çevirdi durdu. Bu arada Demokratik Parti'nin genel başkanı ise Süleyman Demirel'in katılmaya çağdığı bir sağ koalisyona kurulmasının gerekeceğini önerince, bu kez MSP.'nin sık - sık ağız değiştiren genel başkanı Süleyman Demirel'e mektuplar yazmaya başladı. Böylece zaman

YENİ BİR

Erbakan: Anahtarlı partinin kaypak başkanı

kazandığını, gelişecek ortama göre en sağlam şekle oynayabileceğini düşünüyordu. Hemen ardından yerel (mahalli) seçimlerin ertelenmesini bahane ederek CHP. ile ortaklık yapmaktan vazgeçtiğini bildiriverdi.

CHP. genel başkanı Bülent Ecevit'in Hükümeti kuramıyacağını Cumhurbaşkanı'na bildirmesinden sonra, sağ kanatta sanki bir bayram havası esti. Yeni görev bu kerre AP. genel başkanına verilince, bu kez DP. başkanı Bozbeyli restini çekti. Şu oldu, bu oldu ve de Süleyman Demirel de kuramadı Hükümeti. Kuramadığını söylemekle kalmadı Süleyman Demirel, işin rejim buhranına gitmekte bulunduğu tehdidini de kullanmaktan geri kalmadı. Bir an-

SEÇİME DOĞRU

Demirel: Halk kitlelerinin desteğini kaybetti.

lamda gerçekten de rejim bunalımının objektif koşulları oluşmuştu, ne varki bunu oluşturanların ağzına yakışmıyordu tanımlamayı yapmak. Derken yerel (mahalli) seçimler yapılmazdan birkaç gün önce Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk, uzun bir radyo - televizyon konuşmasıyla görüşlerini kamu oyuna bildirdi. Cumhurbaşkanına göre sağ bir koalisyon ülkenin sosyo-ekonomik sorunlarını çözümlenemeyecekti. İki yol vardı, birincisi CHP - AP koalisyonu ki, güçlü bir hükümet olacaktı. Diğeri de bunalımdan kurtulmayı sağlayacak tüm partilerin katılacağı «milli koalisyon». Ve Cumhurbaşkanı vatandaşlardan, diğer kuruluşlardan görüşler bekliyordu. İşte böyle bir hava içinde girilen yerel (mahalli) seçimlerde CHP'nin özellikle büyük kentlerdeki olağanüstü ba-

şarısı ister - istemez görüşleri ve düşünceleri etkiledi.

Yerel seçimlerin sonucu ortaya çıkıp da, CHP'nin AP ile koalisyon yapmayacağını bildirmesiyle Cumhurbaşkanı seçimlere uygun şartlar ve zamanda gidilmesi şartı da ihmal edilmeden milli koalisyon kurulması için başbakan Naim Talu'ya hükümeti kurmak görevini verdi.

CHP. seçim hükümeti olarak tanımladığı bu girişime katılacağını hemen bildirirken, AP, biraz daha temkinli bir hava içindeydi. MSP. ise bu kerre anahtarı kaybetmiş olmanın büyük telaşı içinde katılmayacağını bildiriyor ve fakat Meclis başkanlığı için de CHP. adayına oy veriyordu. Erken seçim, seçim hükümeti gibi sözcükler daha kullanılmaya başlanırken iki aydır seçilemeyen Meclis Başkanı'nun eşçilivermesi de bir hayli ilginçti.

İşte, gerçekten bir tarihi dönemi belirleyen hükümet kurulması sorunu böylesine çekişmeli, çelişmeli ve politikacıları tanıtıcı aşamalardan geçerek şimdilik «geçici hükümet», «seçim hükümeti» sonucuna varmıştır. Şimdilik diyoruz, bildiği gibi ülkemizde politikacının akşamdan sabağa değin ne yapacağını saptamak vatandaş için zorlaşmıştır. Bu dönemde kuşkusuz tek tutarlı siyasal örgüt CHP. olmuş ve başından sonuna değin ne istediğini bilen bir parti olarak vatandaşın güvenini sarsmamıştır.

Şimdi ne olacaktır? sorusunun cevabını bulmak bir hayli zordur. Ne varki ülkenin ağır sorunlarının temelden, gerçekçi ve tutarlı çözüme kavuşabilmesi için tek çıkar yolun seçim olduğu gerçeği de vatandaş beyninde giderek yerleşmiştir. İleri sürülen bıkkınlık, masraflı yol gibi savunmaların ise tutarlı bir yönünü görmemekteyiz. Birkaç yıldır sosyo - ekonomik ve siyasal koşullardan iyice bunalmış vatandaşın bu kez yapılacak seçime daha bir içten ve daha bir hırsıyla katılacağı da varsayımın ilerisinde görünen bir gerçektir.

Naim Talu: Bahallığı tezgâhlıyor.

İŞÇİLER TÜRKİYE SÖZ

Basın görevlisi: Değerli üye arkadaşlar, işçi sınıfının çözülme kavuşturulması gereken bir yığın sorunları var. Oturumumuzun amacı da; işçi arkadaşlarımız tarafından dile getirilecek sorunlarımızın Tekstil İşçileri Sendikası yayın organı tarafından kamu oyuna ve kurulacak olan hükümete duyurulması olacaktır. Bu oturumda sizler günlük yaşantımızda karşılaştığımız sorunları dile getireceksiniz. Sizce, işçi sınıfımızın çözümlenmesi gereken en acil sorunları nelerdir?

CELİL AYDEMİR: İşçi sınıfı olarak bizim en önemli sorunlarımızdan biri de bizce işverenlere daha geniş haklar tanıyan İş Kanunu'nun değiştirilmesidir. Bir örnek vereyim: İşveren istediği işçinin istediği zaman iş akdini tek taraflı fesh edip, tazminatını verip işten atıyor. 5-10 sene bir işyerinde çalışan işçiye işten ayrılmak istediği zaman hiç tazminat ödenmiyor. Ayrıca birçok işyerlerinde memur emeklileri çalışıyor. Hem emekli sandığından, hem de yeni işyerinden aylık alıyorlar. Bir işçi SSK dan emekli olsa, bir işyerinde çalışsa SSK dan ödeme yapılmıyor.

CEMİLE ARIKMAN

SELVİNAZ ASLANER: Ücret politikası bir rezalet. İstanbul gibi hayatın en pahalı, etin kilosu 30, yumurta 1, bir metre kumaşın en az 100 TL. olduğu şehirde 25 TL. ile nasıl geçinilir? Şaşırдық kaldık. 10000 TL. aylık alan Milletvekilleri de şaşırmıştır her halde. Bir de işçi sağlığı meselesi var. Öyle olaylara şahit olduk ki, işçilere kuyu suyu bile içirildi.

MÜMİN KILIÇ: Ben AP liydim. AP nin iktidarda olduğu günden bugüne hayat pahalılığı jet hızıyla giderken, işçi ücretleri kaplumbağa gibi yavaş gidiyor. Ekmek aslanın ağzında. Bu seçimlerde CHP ne oyumu verdim. Hayat pahalılığının önlenmesini istiyorum.

HALİT AYDIN: Sorunlarımızı çözüm için istikrarlı bir hükümet kurulmalıdır. En önemli mesele hayat pahalılığıdır. Hayat pahalılığı önlenirse vatandaş huzura kavuşur.

14 Ekim Seçimleri ile halka çok şeyler vaad etmiş olan CHP ye hükümet kurma olanağı verilirse ve bu hükümet cesaretle kiralari dondurursa hayat pahalılığı önenebilir.

MEHMET SEVİM: İş garantisi diye bir şey yok. Biz işçi sınıfı her gün işe gelirken acaba işveren bizi işten atar mı diye düşünüp duruyoruz.

BESİM USTA: 12 Mart muhtırasından bu yana en demokratik hakkımız olan grev özgürlüğümüz alabildiğine kısıtlanırken, yer yer kaldırıldı. En son olarak Ereğli Demir Çelik grevi sudan gerekçelerle ertelendi. Öbür yandan, Anayasal bir hak olmadığı, dürüstçe düşünen herkes tarafından kabul edilen işverenlerin vahşet ilâhi lokavt, yaygınlık kazandı.

CAFER FIRAT: Gerek yayın organlarından okuduklarımız, gerekse çevremizde karşılaştığımız, işçi sınıfı olarak önemli sorunlarımızdan biri de, sendika seçme özgürlüğü. Mesele, bağlı olduğumuz TEKSTİL sendikası, ÇİFT GEYİK KARACA'da üye çoğunluğunu almış olmasına rağmen, işverenin hanimını, hısımlarını, akrabalarını işyerinde çalışan işçi olarak gösterip, Teksif-sendikasına üye olarak kaydettirmesi nedeniyle yetki verilmedi. Bence referandum yapılarak, işçilerin özgürce sendika seçmeleri sağlanmalıdır.

RUNLARINI TARTIŞTI

RUHİ YILMAZ: İstanbul'da mesken sorunu en önemli meselelerden biridir. Yeni yeni blok apartmanlar yapıyor. Hâlâ 400 TL. dan aşağı kiralık ev bulunmuyor. İstanbul'da ortalama ücret 1000 TL, 400 TL. sını kiraya ver, 600 TL. kalır. Nasıl geçinilir? Bir ay 600 TL. ile ne yapılır? Benim günlük masrafım 10 TL., ayda 300 TL. yapar. Kahr 300 TL. Nasıl mı geçinilir? Bir ay oruç tutarak..

FATMA PEHLİVAN: Ülkemizde işsizlik almış yürümüş. her gün fabrika kapılarında yüzlerce insan iş bekliyor. Bence en önemli meselemiz işsizliktir.

HAMDİYE ÇAKIRLI: Bu gün iktidarlardan herkesin beklediği üç şey var:

- 1 — Pahalılığın önlenmesi.
- 2 — İşsizliğin ortadan kaldırılması.
- 3 — Genel affın çıkarılması.

Ben CHP nin hiç bir parti ile Koalisyon kurmasını istemiyorum. Bu sorunlarımız belki CHP tek başına Hükümet kurarsa çözümlenir. Halk Ecevit'e umut bağladı, o da halkın umudunu kırarsa balon gibi söner. Erken seçim de yarar sağlamaz, Halk seçimden bıktı.

ALİ OSMAN: İşçi sınıfı olarak bizim en önemli sorunlarımızdan biri de eğitim meselesidir. Öğrendiğimize göre, ülkemizin 12 bin köyünde ilk okul yok. Onbinlerce lise mezunu genç okumak istemlerine rağmen yüksek okul kapıları yüzlerine kapanmıştır.

MAHMUT E. UZDİL

SALİH KONDAL: Türkiye'de düzen bozuktur. İşçi sınıfı olarak en önemli meselelerimizden biri de, vergi adaletsizliğidir. Ayda 10.000 TL. kazancı olanlar gülünç denecek bir vergi verirken, 1.000 TL. aylık alan işçi 300 TL. nin üstünde vergi veriyor.

İBRAHİM BİLGİN: Mevcut gazeteler içerisinde işçi sınıfının ve yoksul halkımızın sorunlarına yönelik yayın yapan gazete yok denecek kadar az. Özellikle yüksek tirajlı gazeteler, büyük sermaye çevrelerinin elinde oyuncak durumundalar. Yalnız onların sesi duyuluyor. Basın halkı bilinçlendirme görevini yükümlenmelidir.

NEVZAT DELIORMAN

"İŞSİZLİK, PAHALILIK, VE GENEL AF

Basın Bürosu: Değerli arkadaşlar bütün sorunlarımızı açıklıkla ortaya koydunuz. İşsizlik-Pahalılık-Mesken sorunu-Eğitim-Vergi adaleti-Sendikalaşma-Grev-Basın özgürlüğü bütün bu sorunlarımızın çözümünün siyasal olduğu yalınkat bir gerçek.

Hepimizin bildiği 14 Ekim 1973 Pazar günü genel seçim yapıldı, sizler İşçi Sınıfının ve yoksul halkımızın sorunlarını çözmeyi vaad eden bir siyasi partiyi desteklediniz. Oy verdiniz.

Sizlerin oyları ile CHP 185 parlamenter çıkardı, aradan iki ay geçmesine rağmen Hükümet kurulamadı. Önümüzde İşçi Sınıfı ve yoksul halk olarak önemli sorunlarımız var acilen çözümlenmesi gereken. Bir de kurulamıyan Hükümet sorunu var. Sıze Hükümet nasıl kurulmalıdır ve bu sorunların çözümü ne şekilde yapılmalıdır.

MAHMUT E. UZDİL: İşçi Sınıfının bunca çözüm bekleyen sorunları var. 14 Ekim seçimlerinde en çok oyu İşçi Sınıfının desteklediği CHP aldı.

CHP nin hükümeti kurması bizim için yararlı olur, hiç olmazsa işçi hakları üzerinde biraz daha fazla durulur. CHP nin AP ile Koalisyon kurması işverenlerin işine gelir. Gerek Millî Gerekse CHP-AP Koalisyonu İşçi Sınıfının hiç bir sorununu çözemez. CHP tek başına hükümet kuramazsa erken seçime gidilmeli.

KEMAL AKBAŞ: CHP azınlık hükümeti kurmalı. Genel af çıkarılmalı. İşsizlik, pahalılık önlenmeli.

TACETTİN BEGENDİ:

Bizde Demokrasi denen bir şey var o da kâğıt üzerinde partiler milleti düşünmüyor, elle tutulur bir CHP var. Ona da imkân tanınmıyor milli koalisyon deniliyor, CHP-AP Koalisyonu deniliyor. Bunların hiç biri mümkün değil bu günkü durumda hükümet yok gibi bir şey CHP ye azınlık hükümeti kurma görevi verilmeli, verilmezse erken seçime gidilmeli.

CEMİLE ARIKMAN: CHP tek başına azınlık hükümeti kurmalı, Siyasi inanç ve fikirlerinden dolayı ceza evlerinde tutuklu bulunan binlerce insanı Hürriyete kavuşturmalı Genel affı çıkartmalıdır. AP-CHP ortak hükümeti başarılı olamaz AP büyük sermaye çevrelerinin, CHP ise yoksul halkın temsilcisi durumundadır, asgari hakları bulmamız lazımdır.

MEHMET SEVİM: Ben seçimlerde CHP oy verdim, fakat biliyorum ki CHP hükümet kurarsa dahi bizim temel sorunlarımızı gerçekçi bir şekilde çözümliyemez. İşçi Sınıfının sorunlarının çözümü İşçi Sınıfının iktidara gelmesiyle mümkün olacaktır. CHP yönetici kadrolarında İşçiler yok denecek kadar azdır.

FATMA PEHLİVAN

ASLAN DÜZENLİ: CHP sinin diğer partiler ile ortak Hükümet kurmasına karşıyım. Biz İşçi Sınıfı olarak seçimlerde CHP oy verdik. Yığınla bekleyen sorunlarımızın köklü tedbirlerle düzeltilmesini, İşsizliğin, pahalılığın önlenmesini, siyasi ve genel affın çıkarılmasını vadedtiğinden.

ACİL SORUNLARIMIZDIR."

DEDİLER

FUAT PINARBAŞI: Türkiye'de ilk kez Sol görüşlü bir parti iktidar olma olanağına kavuşuyor.

Bu güne kadar iktidar olan partilerin tümü sağ partilerdir. T.İ.P. İşçi Sınıfını bir oranda aydınlatmıştır. CHP'nin bu günkü durumu Sosyal Siyasetçileri ve Sendikacıları şaşırtmıştır. İçinde bulunduğumuz Sosyal uyanış ve şartlar tamamen sınıf bilinci neticesinde buraya geldi.

Bu güne kadar Halkın karşısına ilk defa Programlı bir parti çıktı. Biz, İşçi olarak İşçi Sınıfı olarak bunun programına oy verdik. Sermayenin çıkarlarını savunan partilerle Demokratik Sol'u savunan halkın Partisinin Koalisyon kurmasına imkân yoktur.

Bu gün Avrupa'da denemiş başarılı olmuş CHP'nin kuracağı bir azınlık hükümeti ancak İşçi Sınıfının sorunlarının bir kısmını çözümler.

ŞAZİMET KÜÇÜK: CHP pahalılık ve işsizliği önlemek ve genel affı çıkartmak için azınlık hükümeti kurmalı olmazsa, erken seçime gidilmelidir.

CAFER FIRAT: Ülkemizi karanlık çıkmazlara sürükleyen, Geniş özgürlükleri içeren, lüks saydığı 1961 Anayasasını değiştirebilmek için masum sokak hareketlerini anarşiye iten AP ve Süleyman Demirel 12 Mart Muhtırası ile İktidardan uzaklaştırıldı.

Tekeci Sermayedarların temsilcisi durumunda olan AP ile İşçi Sınıfının ve yoksul halk kesiminin Demokratik özgürlüklerini savunan, Genel ve Siyasi af vaad eden İşsizliğe ve pahalılığa çare bulacağını söyleyen CHP'nin hükümet kurmasına taraftar değilim. CHP-AP dışında bir başka çözüm yolu bulunmamaktadır.

SÜLEYMAN AVCI

NACİ TEMEL: Son genel seçimlerde hiç bir parti tek başına Hükümeti kuracak kadar çoğunluk sağlayamamıştır. Partiler memleket sever olsalardı, bir yıl sonra tartışmaya girerlerdi. Seçimlerde İşçi Sınıfının desteklediği CHP'nin hükümet kurması da bu şartlar altında pek başarılı olmaz benim şahsi kanıma göre. CHP-AP Koalisyonu da başarılı olmaz.

Biri sağcı yani sermayeden yana. Biri Solcu yani halktan yana. En iyisi erken seçim şartı ile Millî Koalisyon.

MUAMMER AYTAZ:

Başı bozuk bir ekonomik düzen içinde yaşamaktayız. Halkımız, son genel seçimlerde Sosyal bir düzen değişikliği fikrini savunduğunu ispat etmiştir.

CHP azınlık hükümeti kurma görevi verilmeli, olmazsa erken seçime gidilmelidir.

BESİM USTA: Her dört yılda bir seçim olmuş iktidarlar değişmiş Sermaye çevrelerinin temsilcisi olan bir parti inmiş bir başkası başa geçmiş. Sular yine Patronların değirmenine akmış İşçi Sınıfının yaşamında ileriye doğru bir değişme şöyle dursun geriye doğru gidilmiş.

14 Ekim 1973 seçimlerine İşçi Sınıfı kendi siyasi Partisi olmadan girmiş, mevcut Partiler içersinde kendisine en yakın gördüğü Partiyi desteklemiştir.

Biz İşçi Sınıfı olarak üstümüze düşeni yaptık. İşsizliğin önlenmesi-pahalılığa çare bulunması-Genel ve Siyasi Af'ın çıkartılması için CHP oy verdik, bundan sonrası CHP bileceği bir iştir. Ya mevcut sağ partiler karşısında yüreklice ileriye doğru bir adım atacak vaad ettiklerini gerçekleştirecek, yada sağ partiler karşısında geriliyecek İşçi Sınıfını ve Emekçi yoksul halkı hüsrana uğratacaktır.

taban

İŞSİZLİK SORUNU ve ALMANYA

Bütçe.... hükümet buhranı.... mahalli seçimler derken; bunların hepsini geri plana iten, tüm ülkemizi sarsan haber, Alman hükümetinin, bütün dünyayı tehdit eden enerji sıkıntısını bahane ederek, yabancı işçi alımını durdurmaya kararı oldu.

Yoksul halkımıza bir ümit kapısı olarak gösterilen Almanya'ya ilk göç, 1961 yılında, 300 kişilik bir kafileyle oldu. Bu gün ise Almanya'daki işçilerimizin sayısı, 620 bin 696'ya yükselmiştir. Bu sayıya, İş ve İşçi Bulma Kurumu kanalı ile gitmeyen, Türk ve Alman simsarların dolandırarak sırtlarından milyonlar kazandığı kaçak işçiler dahil değildir. Almanya'ya gitmek için sıra bekleyen 966 bin kişiyi de düşünürsek, bu kararın, doğrudan doğruya 2 milyon kişiyi etkilediğini görürüz.

Almanya'nın bizim gibi geri bırakılmış ülkelerden işçi almasının birkaç nedeni vardır:

Kendi ülkesindeki işçilerin, gelişen savaş sonrası ekonomisinin ihtiyacını karşılamaması....

Kendi ülkesinden daha ucuza işgücü temin etmek ve ülkesindeki ücretleri de böylece düşük tutabilmek....

Bizim işçilerimizin, Alman işçi sınıfının geçirdiği deneyleri, mücadeleleri geçirmemiş olmasının, bilinç düzeylerinin düşük olmasının, Alman işçi sınıfı mücadelesini yavaşlatan bir etken olarak, Alman Burjuvazisinin işine gelmesi....

Bugün işçilerimizi geri göndermeleri bu nedenlerin ortadan kalkmasından değil, kendilerine daha karlı gelecek başka sömürü yollarının bulunmasındandır. Artık uluslararası sermaye için ve Alman sermayesi için geri bırakılmış ülkelere yatırım yaparak, oradaki ucuz işgücünü, hammaddeyi ve enerji kaynaklarını yerinde kullanmak daha kârlıdır.

Böylece kendi ülkelerinde olabilecek sosyal patlamalara engel olacaklar; ucuz işgücünü, hammaddeyi bizzat yerinde kullanıp, daha ucuza tüketim malları haline getirecekler; Ortadoğu ve Asya'daki geri bırakılmış ülkelere bizden mal ihrac edip, yol masraflarını azaltacaklar, maliyeti düşürecekler.... v.b.

Artık hep beraber, daha önce ABD li emperyalistlerin yapmış olduğu gibi, Alman emperyalizminin yardım maskesine bürünerek Türkiye'ye yatırımlar yapmalarını ve biraz da onlar tarafından sömürülmeyi bekliyorum.

İşsizlik sorununa nasıl çare bulunacağına gelince:

Daha önce Almanya'daki işçilerimizin gönderdiği dövizlerle dış ticaret açığımız kapatılmış, uluslararası sermayeyle ortaklaşa çalışan sanayicilerimiz, kısa vadede büyük kârlar sağlayacak yatırımlar yapmışlardı. 1961-73 yılları arasında 45 milyar TL ni, mallarla birlikte 100 milyar TL ni bulan bu önemli döviz kaynağı; ambalaj ve montaj sanayiine değil de daha sağlam, yaygın gerçek sanayi yatırımlarına harcansaydı, bu gün işsizlik sorununa kısmen de olsa çare bulunabilirdi. Ama uluslararası sermayenin, pazarları durumunda olan ülkemizde böyle yatırımlara müsaade ederek pazar kaybetmeyi göze alabileceklerini ve d conlarla işbirliği ederek çalışan bizim sermayedarlarımızın böyle yatırımlar yapacaklarını beklemek safdillikten başka birşey değildir.

Biz biliyoruz ki, kârdan ve kendi çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmeyen bir avuç patronun iktidarda olduğu, böyle bir düzen içinde işsizlik halledilemez. İşsizlik sorunu bütün diğer sorunlarla birlikte halledilecektir. Bütün emekçi halk yığınlarının iktidarı gerçekleştiği zaman....

GENEL AF ÇIKARILMALIDIR!...

Ceza evlerini dolduran 60 binin üstündeki tutuklu, 14 Ekim 1973 de yapılan Genel Seçimlerden beri Genel Affı umutla beklemektedir.

Bu çileli insanların, Ailelerinin, yakınlarının da Genel affı umutla beklediklerini hesaba katarsak, çıkarılacak Genel affın Milyonlarca insanı ilgilendiren hayati öneme haiz bir konu olduğu ortaya çıkar.

İşsizliğin, açlığın, cehaletin suç işlemeye ittiği insanlardan tutun da, Siyasi inanç, düşünce ve fikirlerini yüreklice açıklamaktan mahkûm olmuş insanların özgürlük özlemleri, siyasi istismar konusu yapılamaz.

GENEL AF ÇIKARTILMALIDIR DİYORUZ

ÇÜNKÜ: Suçlu Toplumun bir ferdidir, onu içinde yaşadığı Toplumsal düzenden çevresinden soyutlayamayız. İçinde yaşadığımız bir avuç mutlu azınlığın çıkarlarının devamına yarıyan bozuk düzen, Milyonlarca insanı İşsizliğe, açlığa, cehalete mahkûm etmiştir.

Bir insan düşünün işsiz, bir insan düşünün aç, yaşamak ister, yaşamak için de beslenmek, giyinmek, barınmak gerekir. Çalar, hırsızlık eder çünkü açtır. Adam öldürür cahildir cahil bırakılmıştır. Ceza evlerini dolduran insanlar üzerinde bir araştırma yapılacak olursa, görülür ki; ceza evlerini dolduran insanlar çoğunlukla emeğinin, çalışmasının tam karşılığını alamıyan, ezilen, sömürülen, işsizliğe, açlığa, cehalete mahkûm edilmiş, İşçi ve köylüler, yoksul yurttaşlardır.

Kimsenin savunmasını yap-

mak değil amacımız, doğruluğuna inandığımız gerçekleri dile getirmeyi kutsal görev sayarız.

Efendiler bir genel affın çıkartılmasında samimi iseniz, suç işlenmesin, kimse ceza evlerine doldurulmasın diyorsanız.

Çıkartın Genel affı, yok edin işsizliği açlığı, sömürüyü kaldırın ortadan. Kimse suç işlemeyecektir.

Düşünce ve fikirleri demir parmaklıklar ardına mahkûm etmek, yaşadığımız yüz yılda geçersizdir. Fikir fikirle mahkûm edilir.

Demokrasiden söz edilebilen ülkelerde kimse siyasi düşünce ve fikirlerinden dolayı mahkûm edilemez, edilmemesi gerekir, aksi olursa Demokrasi-den söz edilemez.

Bu arada yürürlükteki Ceza Kanunlarından da bahsetmek gerekir, bilindiği gibi Ceza Kanunumuz, Mussolini'nin Faşist İtalyan Ceza Kanunundan alınmış, bazı değişiklikler yapılması dışında öz olarak yürürlükte kalmıştır.

Türk Ceza Sisteminde uygulamadaki bozukluk şu sebepten doğmaktadır: «Bir kimse suç işlemiş ise suçludur.» o halde cezalandırılmalıdır.

Bizce bir suçun neden işlendiği, hangi sebepler etkisinde kalınarak işlendiği araştırılmalıdır. Türkiye eski İtalya değil, dünya eski dünya değildir artık. Cezanın amacı suç işleyen kişiyi Topluma kazandırmak olmalıdır.

Bizce Genel Af bir lütuf değil, bir adli hatanın düzeltilmesi olacaktır.

Kurulacak hükümet, milyonlarca insanın ızdırabını indirecek Genel affı öncelikle çıkarmalıdır.

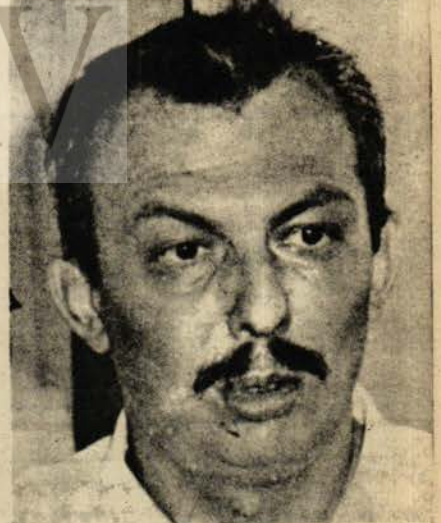
İşsizliğin, açlığın, cehaletin suç işlemeye teşvik ettiği insanlar SUÇSUZDUR.

Bu bozuk düzenin, bu sömürü düzeninin değişmesi için düşünce ve fikirlerini açıklayan insanlar SUÇSUZDUR.

Çıkarın genel affı boşaltın hapishaneleri.

ÇETİN ALTAN'IN AFFI

Çetin Altan, cezasının dolmasına 4 gün kala affedildi. Ülkemizde basın özgürlüğünün ne denli kısıtlı olduğu içerideki gazetecilerin çokluğundan anlaşılır. Ceza evlerinde, yatan yüzlerce gazeteci, fikir ve inançlarından dolayı ise onbine yakın insanımız var. Tüm ceza evlerinde yatanların sayısı ise 100 bine yaklaşmaktadır. Çetin Altan'ın özel affı, Genel Affı gözden uzak tutamaz. Ceza evlerinde 10 binlerce Çetin Altan var.

Cezasının bitmesine dört gün kala affedilen ve çıktığı gün bir yıl hapse mahkûm olan yazar ÇETİN ALTAN.

Yunanistan'da faşizm

Dünya parababaları, Sahte demokrasi masalını yutturamadıkları ülkelerde, sömürü düzenlerini ve fakir halk yığınları üzerindeki tahakkümlerini sürdürebilmek için en son çare silâhlı zorba düzenine başvururlar.

Bu silâhlı zorba düzenine politika dilinde FAŞİZM denir.

Batı komşumuz, Yunanistan Halkı altı yıldır zorba-Faşist bir düzenin tahakkümü altında yaşamaktadır.

YUNANİSTAN'A FAŞİZMİN GELİŞİ

Yunanistan ekonomisi, diğer geri kalmış ülke ekonomileri gibi yarı yarıya Amerika'nın kontrolü altındadır. Amerikan hükümetinin, meşhur kanlı casusluk teşkilâtı CIA kanalıyla geri kalmış ülkelerin iç işlerine çok sık müdahale ettiği bilinen bir gerçekliktir. Geri kalmış ülkelerde, Amerikan sermayesinin çıkarlarını koruyacak iktidarların iş başına gelmesi ve iş başında kalması için CIA'nın sık sık Askeri darbeler düzene-

diğini yer yüzünde bilmeyen kalmadı.

Yunanistan halkı Amerika'lı para babalarına ve yerli ortakları; Papas Niarkos, Onasis gibi yarı Amerikalı yarı Yunanlı zenginlerin tahakkümüne son vermeden rahat bir nefes alamıyacaklarının bilincindeydi.

Amerika sömürdüğü tüm geri kalmış ülkelerdeki gibi Yunanistan'da da Demokrasi havariliği yapmakta geri kalmıyordu.

Amerika, daha önce olduğu gibi 1967 de de Yunanistan'da yapılan genel seçimlerde Yunan halkını oy davarı gibi sandık başına gönderip sandıktan kendi adamlarının çıkacağını sanıyordu. Fakat bu kez yanılmıyordu. Yunan halkı Amerikalı sermayedarların ve onların yerli ortaklarının destekledikleri Partilere oy vermedi. 1967 seçimlerini işçilerin, Köylülerin tüm fakir halkın desteğini sağlayan Sol Cephe kazandı. Bu durum Amerikayı ve onun Yunanistan'daki ortaklarını telâş-

landırdı. Sol Cephenin iktidara gelmesi demek Amerika ve ortaklarının sömürü düzeninin son buması demektir. Halka karşı «Ordu politikasının dışındadır.» diyen Amerika ve Yunanlı ortakları çıkarlarının devamı için Ordu'yu Politikanın içine itiverdiler.

SERMayENİN BASKISI - «FAŞİZM SAHNEDE»

1967 Nisanında Askeri bir darbe ile Sivil yönetime son verdirdiler. Başbakan Papandreu ve Demokrasiyi savunan binlerce İşçi, Öğrenci, Aydın tutuklandı.

Demokratik kurumlar; Partiler, Sendikalar, Dernekler kapatıldı. Anayasa yürürlükten kaldırıldı. İşçi Sınıfının Grev silâhı elinden alındı. Basına sansür kondu. Söz ve yazı Hürriyeti ortadan kaldırıldı.

Faşist Askeri rejimden Amerikalı para babaları ve Yunanlı iş adamları son derece memnundular. Yoksul halk yığınları için ise; yaşam gün geçtikçe dayanılmaz bir hal alıyordu. Hayat pahalılığı hızla artıyordu. İşçiler Grev yapamadıklarından ücretleri artmıyordu. Faşist rejimin koyduğu kısıtlamalarla Halk yığınları KÖLELEŞTİRİLMEK isteniyordu. Halk yığınlarının Faşist rejime karşı tepkisi gün geçtikçe arttı. Papadopoulos rejimine karşı Ordu içinde de tepkiler başladı. 1973 Mayıs ayında Deniz Subayları Papadopoulos'a karşı bir darbe teşebbüsüne giriştiler. Başaramadılar ve gemileri ile İtalya'ya sığındılar.

FAŞİZM KILIK DEĞİŞTİRDİ

Papadopoulos halkın Faşist Askeri rejime olan tepkisinin

Yunanistan'da faşist yönetimi protesto eden onbinler.

Faşist yönetim bekçileri tarafından götürülen bir genç.

gün geçtikçe arttığını görerek Haziran ayında Cumhuriyet ilân etti ve kendisini de Cumhurbaşkanı olarak atadı. Bir Anayasa yaparak bunu göstermelik bir seçimle Halka onaylattı.

Bu Anayasa ile kendisine geniş sınırsız yetkiler tanıdı. Sıkıyönetimi kaldırdı, Seçimler yapılacağı vaadinde bulundu.

Faşist Askeri rejim kılık değiştirdi fakat faşist rejimin baskıları aynen devam etti. Son aylarda Yunan lirasının değerinin % 10 düşmesi ve hayat pahalılığının % 30 dan fazla artması bardağı taşıran son damla oldu.

İlk kez 15 Kasım 1973 te öğrenciler Papadopoulos Rejimine karşı çıktılar.

Atina'daki Politeknik Okulu Öğrenciler tarafından işgal edildi, Demokratik hak ve özgürlüklerin geri verilmesini istiyorlardı. Kurdukları bir radyo aracılığı ile İşçileri, Köylüleri Faşizm'in ezdiği tüm Yunan Halkını Demokrasi için mücadeleye çağırdılar.

17 Kasım günü on binlerce İşçi-Öğrenci ve Halk Parle-

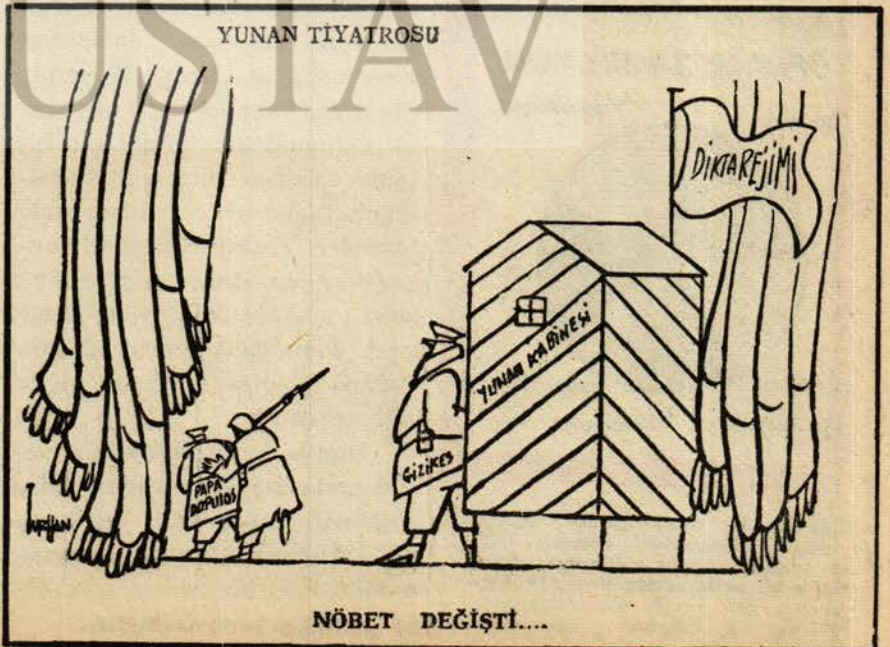
mentoya doğru yürüyüşe geçtiler. Amerikan Sermayedarları ile bütünleşmiş Yunanistanın bir avuç mutlu azınlığının para babalarının silâhli bekçiliğini yapan Ordu ve Polis Hürriyet diyenlere ateş ederek cevap verdiler. 6 saat süren çatışmada 13 işçi ve öğrenci öldü, yüzlerce kişi yaralandı, çığ gibi hüseyen halk hareketinden korkan Faşist'ler Atina caddelerini Tanklar ve Zırhlı birliklerle kapadılar. Asker ve Polis Üniversiteye silâh zoru ile girdi. Öğrencilere vahşice saldırdılar. Halk şiddete şiddetle cevap verdi. Atina belediye binası bir süre işgal edildi. On binlerce İşçi-Öğrenci sokaklarda «KAHROLSUN CUNTA», «KAHROLSUN FAŞİZM», «KAHROLSUN AMERİKA» yaşasın Halkımızın «DEMOKRASİ» mücadelesi diyerek yürüdüler.

Zoru gören Papadopoulos Sıkıyönetim ilân etti, Sıkıyönetim mahkemeleri harekete geçirilerek yıldırım hızıyla yargılamalar yapıldı. 475'i İşçi olmak üzere 1000'e yakın insan tutuklandı. Okullar kapatıldı, basına sansür kondu, halkın üzerindeki baskı yoğunlaştı.

CIA'DAN EMİR: GİZİKİS NÖBETİ DEVRAL

Albay Papadopoulos'u, bir Anayasa ve göstermelik bir seçimle Bay Papadopoulos yapan yerli yabancı sermayedarlar, Papadopoulos iktidarı aracılığı ile sömürü düzenlerini sürdürmeyeceklerini anladılar. Amerikan sermayedarları ve gizli Casusluk teşkilâtı CIA Yunan Ordusu içinde kendisine bağlı satılmış Generallere yeşil ışık yakarak harekete geçirdi. Amerika'ya yakınlığı ile tanınan satılmış General Gizikis 25 11 1973 sabahı Papadopoulos'u Askeri darbe ile devirdi. Gizikis kendini Cumhurbaşkanı tayin etti. Eski bir CIA ajanı olan Androtsopoulos'a da başbakanlık verdi, yeni hükümet kuruldu. Anayasa yürürlükten kaldırıldı Genel seçimler iptal edildi.

Yunan halkını karanlık ve zorlu günler beklemektedir. Fakat insanlık tarihi bize, Halkların Özgürlük ve Demokrasi mücadelesinin baskı ve terör ile durdurulamıyacağını ispatlamıştır. Yunan Halkı Özgür ve kardeşçe yaşıyacağı kendi iktidarını mutlaka kuracaktır.

NÖBET DEĞİŞTİ....

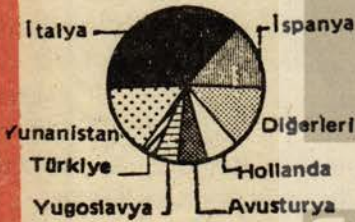
UMUT KAPILARI KAPANIYOR !

Alman Hükümetinin enerji ve petrol sıkıntısını bahane ederek, yabancı işçi alımını durdurma kararı, Türkiye'de bir panik havası yarattı. Yoksul halkımıza gösterilen umut kapılarından biri kapanmış, yerli para babalarımızın planları suya düşmüştür. Yerli kapitalistlerimiz için Almanya'ya işçi göndermek, yoğunlaşayan işsizler ordusunun yaratacağı sosyal patlamaları önleyici bir em-

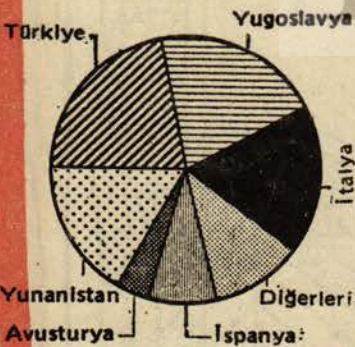
niyet supabı idi. Bunun yanı sıra yabancı ülkelerde çalışan işçilerimizin dışından tırnağın-dan arttırarak yurdumuza gönderdiği dövizler (mark, dolar, sterling) yerli kapitalistlerimizin dış ticaret açıklarını kapatmalarına, kârlı yatırımlara harcamalarına yarıyordu. Yerli kapitalistlerimiz ve onların sözcü-lüğünü yapan iktidarlar yabancı ülkelere işçi göndermekle hem işsizlik sorununa kısmen çare bulacakları hem de ekonomik yarar sağlayacakları hesabı içindeydiler. Almanya'nın Ortak Pazar dışındaki ülkelere yabancı işçi almayacağı açıklaması, yerli kapitalistlerimizi ve Türkiye'nin hâlâ kapitalist bir sistem içinde kalkınacağı palavralarını savunan bir kısım siyasilere hazırlıksız yakalayiverdi.

ALMANYA'YA GELEN YABANCI İŞÇİLER

1963
TOPLAM: 0.8 MİLYON

1973
TOPLAM: 2.4 MİLYON

1963'den bu yana geçen 10 yıl içinde Almanya'daki yabancı işçiler arasında Türk işçilerinin oranı dörtte bir artış göstermiştir. 1963'de yabancı işçi sayısı 0.8 milyonken, 1973'de 2.4 milyona ulaşmıştır.

UCUZ İŞGÜCÜNÜN TADI

Alman ekonomisinin büyük bir oranı, yabancı ülkelere gelen ucuz iş gücüne dayanır. Almanya, yabancı işçi çalıştırarak ekonomisini güçlü bir biçimde ayakta tutmanın tecrübesini, faşist Hitler döneminde tatmıştır. Faşist Hitler Almanyası'nda esir alman milyonlarca insan, yıllarca köle gibi hiçbir ücret ödenmeden çalıştırılarak, Alman kapitalistlerine çıkar sağlanmıştır.

Dünya kapitalistlerinin pazar paylaşma savaşı olan İkinci Dünya savaşından yenik çıkan Almanya, savaş sonrası, kendini kısa bir dönem içerisinde yeniden toparlamıştır.

Faşist Hitler döneminde yabancı işçilerin sağladıkları zath çıkarları iyibilen Alman kapitalistleri kârlarını arttırmak ve dünya pazarlarında rekabet edebilmek için bu kez de Türkiye gibi geri kalmış ülkelere UCUZ İŞGÜCÜ sağlama yoluna gitmiştir. Türkiye gibi geri kalmış ülkelere temin edilen işçiler, Alman işçilerine göre çok ucuza çalıştırılmaktadırlar. Ayrıca bu işçilerin Alman işçilerinden daha uysal olmaları, bilinç düzeylerinin düşük olmaları da, Alman işçi sınıfı mücadelesini yavaşlatan bir etken olarak Alman burjuvazisinin işine gelmektedir. Dil bilmemenin verdiği zorluk ta bunlara eklenince, yabancı işçilerin hak aramaları ve almaları pek mümkün olmamaktadır. Alman kapitalistleri, yabancı işçileri istedikleri şartlarda ve köle gibi kullanılmaktadırlar. Almanya'da bulunan işçiler, her tarafta ezilip horlanmakta ve köle gözüyle bakılmaktadırlar. Yabancı işçilere «Avrupa'nın Modern Köleleri» denilmektedir.

"KÖLELER,, UYANIYOR

Fakat, Avrupa'nın modern köleleri de artık uyandııklarını haykırmaktadırlar. Alman işçileriyle bir tutulmak istemektedirler. Ezilmeye, horlanmaya «HAYIR» demektedirler. İnsanca yaşamak için, yeterli ücret ve sosyal haklar için mücadele etmektedirler. Türk, İtalyan, Yunan, Yugoslav, Alman demeden çıkarlarının ortak olduğu

Bilincine vararak, Alman kapitalistlerinden hak istemektedirler. Haklarını alma uğruna grev yapmaktadırlar. Son olarak Ford fabrikasında yapılan grev bunun en güzel örneğidir.

Alman kapitalistleri de uyanışın farkındadır. Türk işçilerinin tek derdinin «domuz eti» olmadığı ortaya çıkmıştır. Avrupa'nın modern köleleri, Alman kapitalistlerinin yüreklerine korku salmıştır. Bu sosyal uyanışın yanı sıra yabancı işçilerin aile nüfuslarının artması, Almanlarla evlenip orada yerleşmeye karar kılmaları da önemli sosyal sorunlar doğurmuştur. Alman kapitalistleri yabancı işçiler konusunda son zamanlarda derin derin düşünmekte ve bir takım planlar hazırlamaktadırlar. Son olarak petrol bunalımını bahane ederek yabancı işçi almını durdurdularını ilân etmişlerdir. Bu kararın arkasında gizli bir takım hesaplar yatmaktadır.

KAPANSIN EL KAPILARI BİR DAHA AÇILMASIN

ALMAN KAPİTALİSTLERİNİN AMACI NE ?

Alman kapitalistlerin kendilerine tatlı kâr sağlayan ucuz işgücünden vazgeçeceklerini sanmak aşırı saflık olur. Niyetleri milyonlarca yabancı işçiyi Almanyaya getirerek bir takım sosyal patlamaları göze almaktansa, Türkiye gibi geri kalmış ülkelerde fabrikalar açarak ucuz iş gücünü kendi ülkesinin dışında kullanarak kâr elde etmektir. Türkiye gibi ekonomisi dışa bağımlı ülkelerde yapılacak yatırımlar, Alman kapitalistleri için ayrı ve daha kârlı bir sömürü sahasıdır. Alman kapitalistleri bir taşla iki kuş vurmak hesabındadırlar. Türkiye'ye yapacakları yatırımlarla hammadde ve işgücü ucuz

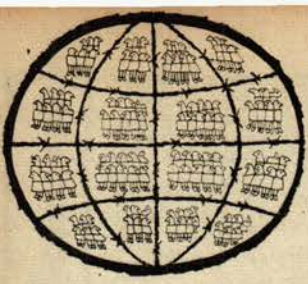
temin edilecek, ve de hiçbir sosyal patlama ile karşılaşılmayacaktır.

Hele Ortadoğu ve Asya'daki geri kalmış ülkelere, Türkiye'den ihraç etmekle ulaşım masrafları da azalacak ve kârları biraz daha artacaktır. Kısacası, geçmiş yıllarda Amerika'nın yaptığı gibi Almanya da yardım maskesine bürünerek Türkiye'de bir takım yatırımlara girişirse, hiç şaşmamak gerekir.

3,5 MİLYON İŞSİZ NE OLACAK ! ...

Alman kapitalistlerinin hesabı ne olursa olsun, biz asıl suçlu Türkiye'nin hâlâ kapitalist sistemle kalkınacağını söyle-

yenlerde buluruz. Bugün ülkemizde üç milyon işsiz vardır. Yabancı ülkelere 1 milyon 200 bin yurttaşımız çalışmaktadır. 1 milyonun üzerinde yurttaşımız ise yabancı ülkelere işçi olarak gitmek için sıra beklemektedir. Devlet eliyle fert zengin etme ve zorlayarak kapitalist sistemi yaşatacağız diyen zihniyetin utanç duyması gerekir bu korkunç tablo karşısında. Ülkemizde işsizlik sorununun çözümü, kârdan önce herkesin ihtiyacını gidermeyi ve herkese iş temin etmeyi amaçlayan planlı bir ekonomik sistemin kurulmasıyla mümkündür. Bunun da, bir avuç parababasının çıkarlarını savunan iktidarlar değil, halkın yararına iş yapacak bir iktidar gerçekleştirebilir.

OLAYLAR ve YANKILARI

İNGİLTERE'DE 250 BİN İŞÇİ GREV ERTELEME KARARINI GREV YAPARAK PROTESTO ETTİ

Muhafazakâr (tutucu) Parti tarafından İngiliz iş hukukunda yapılan değişiklikler sonucu iş mahkemesine bazı grevleri durdurma yetkisi tanınmıştı. İş mahkemesi bu yasaya dayanarak birleşik makine sanayi işçilerinin, bir iş yerinde almış olduğu grev kararını kaldırmasını istemişti. Sendika bu kararı dinlemeyince de mahkeme sendikayı 75 bin İngiliz lirası para cezasına çarptırmıştı. İş mahkemesinin bu kararı işçilerin sert tepkisiyle karşılanmış, ve kararı protesto için 250 bin işçi greve gitmiştir.

İTALYA'DA 40 BİN KİŞİ ŞİL'DEKİ FAŞİST REJİMİ PROTESTO ETTİ

Dünyanın 28 ülkesinden gelmiş 40 bin gösterici, Şili direnme hareketiyle dayanışma halinde olduklarını belirtmek amacıyla İtalya'nın Torino şehrinde büyük bir gösteri yapmışlardır.

FRANSA'DA HAYAT PAHALILIGINI MİLYONLARCA İŞÇİ GREV YAPARAK PROTESTO ETTİ

Fransa'da son aylarda %11 artan hayat pahalılığını protesto etmek için milyonlarca işçi grev yapmıştır. Demiryolu işçilerinin başlattığı greve bütün fabrika işçileri, taksi şoförleri,

liman işçileri, gazeteciler, devlet memurları, öğretmenler, hava yolları pilotları, kamu ulaşım personeli, elektrik idaresi personeli ve temizlik işçileri katılmışlardır. Grevi işçi sendikaları ve solcu partiler ortaklaşa düzenlemişlerdir. Grev karşısında Fransız hükümeti hayat pahalılığını ve enflasyonu önleyici tedbirler için derhal harekete geçmek zorunluluğunu duymuştur.

İNGİLTERE'DE OLAGANÜSTÜ HAL İLÂN EDİLDİ

İngiltere'de kömür madeni ve elektrik işçileri fazla mesailerinin zamlı ödenmemesi üzerine, greve gitmeye karar vermişlerdir. Bu arada bütün İngiltere grev nedeni ile karanlıkta kalma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Hükümet grevler dolayısıyla olağanüstü hal ilân etmiştir.

YARIMCA SERAMİK'TE

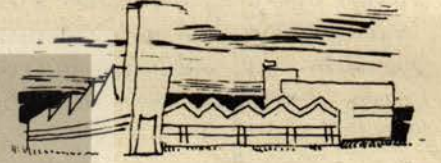
1300 İŞÇİ BOYKOT YAPTI

Sümerbank'ın Yarımca'daki Seramik fabrikasında çalışan 1300 işçi toplu iş sözleşmesinde sağlanan hakların verilmesini protesto için iki günlük yemek boykotu yapmışlardır. İşverenin sözleşmeyi tam olarak uygulayacağına dair söz vermesi üzerine boykot kaldırılmıştır.

TÜRKİYE GAZETECİLER SENDİKASI KONGRESİNDE GENEL AFFIN DERHAL ÇIKARILMASI İSTENDİ

Yapılan konuşmalarda «Sendikamız fikir suçu diye bir suç

asla kabul etmemektedir. Uygar bir ülkede yaşayan kişiler için böyle bir suç olamaz ve olmamalıdır. Bu amaçla çalışmak görevimiz başında gelmektedir.» Denmiştir.

UNILEVER ÜRETİMİ DURDURDU - MARGARİNE ZAM YAPILDI

Halkımızın nebati yağ (Tama, Sana, Vita..) ihtiyacının %50 sini karşılayan Unilever Şirketi margarin fiyatlarına zam yapılmasını sağlayabilmek için üretimi durdurdu.

Her gün yapılan zam keranına bir yenisi daha eklendi. Fiyat Kontrol Komitesi margarin fiyatlarına %10'nun üzerinde zammı uygun gördü.

TUTUKLULARA YAPILAN İŞKENCELER GÜNÜN KONUSU OLDU

Yeni Halkçı gazetesinde yayınlanan «İşkence dosyası» serisinde çıkan yazılardaki açıklamalar, tepkilere yol açmıştır.

CHP li 10 milletvekili partilerinin grup yönetim kuruluna baş vurarak, işkenceler hakkında meclis araştırması istemişlerdir. Yayınlanan açıklamalar karşısında Başbakan Naım Talu da konu üzerine eğilmek durumunda kalmıştır. Özellikle sıkıyönetim devresinde göz altına alınanlara uygulanan işkenceler basında geniş biçimde yer almıştır. Olayları veren gazeteler, işkenceler yapıldıktan sonra tutuklanan sa-

nıkların ilgililere dilekçelerle şikâyetinde bulduklarını, fakat bu yazılı şikâyetlerinin hiç işlem görmediğini de yayınlarında belirtmişlerdir. Dilekçelerin metinlerine de yayınlarında yer veren gazeteler, tüyler ürperti ve insanlık dışı işkenceleri kamu oyuna yansıtmışlardır. Bu yayınlar karşısında önce hiç sesini çıkartmayan ilgililer, iddiaların tutarlı belgelerle de ortaya konması ve kamu oyunu yarattığı yankı karşısında, harekete geçmek gereğini duymuslardır.

İŞÇİ SINIFINA İHANET EDİLDİĞİ ÖNE SÜRÜLDÜ METAL-İŞ KONGRESİNİ 10 SENDİKANIN DELEGELERİ TERKETTİ

Metal-İş Federasyonunun kongresinde Metal-İş ve Türk-İş'in işçi sınıfına ihanet ettiği belirtilmiş ve partilerüstü politika yutturmacasına sert bir şekilde karşı çıkmıştır. Kongreyi terkeden 10 sendika yöneticisi ve delegelerin yaptıkları ortak basın toplantısında «Suya sabuna dokunmayan, greve gidenleri suçlayan ve grev kırıcılığı yapan sendikacılar türemiştir. Yaşamı işçi yaşamına benzemeyen, üyesi üzerinde işveren kadar baskı kuran bir mutlu azınlık görünümü içinde görünen sendikacılar cümlesi oluşmuştur.» demişlerdir.

ARMATÖR SADIKOĞLU SENDİKALI GEMİ ADAMLARINI İŞTEN ÇIKARMAK İÇİN UÇAK KİRALADI

Armatör Sadıkoğlu'na ait Kaptan Aslan Gemisinde çalışan mürettebat Deniz Ulaş İş Sendikasına üye oldukları için işten uzaklaştırılmışlardır. İş-

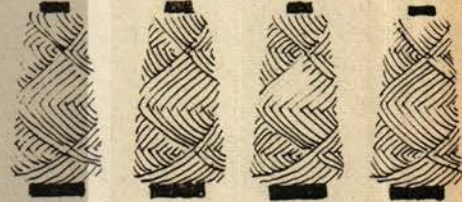
veren İstanbul'dan 135 bin liraya özel uçak kiralarak geminin bulunduğu Samsun limanına gelmiş ve mürettebatı sendikadan istifa etmeye zorlamıştır. Sendikadan istifa etmeyi kabul etmeyen mürettebatın işine son verdiğini bildirmiştir.

DÜNYANIN ÜNLÜ SINEMA YILDIZLARI YILMAZ GÜNEY'İN SERBEST BIRAKILMASINI İSTİYOR

Umut filmi ile uluslararası üne kavuşan sinema oyuncusu, yönetmen, senarist, ve tutuklu sanatçı Yılmaz Güney için 13 ülkenin ünlü 170 sinema oyuncusu bir bildiri yayımlayarak sanatçının serbest bırakılması için bula toplamışlardır.

İŞÇİLERİ ATLARA İMREN- MEKTEN KURTARMAK İÇİN GREV KARARI ALINDI

Veliefendi çayırında atların bakılıp yetiştirildiği 40 işyerinde grev kararı alınmıştır. Türkiye Toprak Su ve Tarım İşçileri Sendikası yetkilisi «Hipodromda çalışan seyislerle işçiler emeklerinin karşılığında ayda 650-805 lira ücret almaktadırlar. Buna karşılık bir atın asgari bakım masrafı 3000 liradır. Atlara karşı insanların haysiyetini korumak için grev kararı aldık» demiştir.

MİTINGE KATILAN İŞÇİNİN İŞİNE SON VERİLDİ

Genel seçimler sırasında, Bülent Ecevit'in İzmir mitingine izinsiz gittiği gerekçesiyle eski İzmir Belediyesi tarafından Ahmet Keleş'in işine son verilmiştir. Olayı protesto için 9 kişilik ailesi ile arkadaşlarıyla yürüyüş yapan Ahmet Keleş büt-

tün İzmir polisinin alarına gemesine yol açmıştır. Yürüyüş polis tarafından dağıtılmış ve haklarında izinsiz yürüyüş yapma suçundan kovuşturma açılmıştır.

Ahmet Keleş karısı ve çocuklarıyla yaptığı protesto mitinginde İzmir'i birbirine kattı..

Git!

GELMEE!..

Gön: Tekstil işçileri Sendikası
Babiali cad. 19/8
İSTANBUL